

בע"ח (קריות) 665-06-13 - ש צ נ' מדינת ישראל

בע"ח (קריות) 665-06-13 - ש צ נ' מדינת ישראל שלום קריות

בע"ח (קריות) 665-06-13

ש צ

ע"י ב"כ עו"ד סנא ח'יר

נ ג ד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

[10.06.2013]

כב' השופט מוחמד עלי

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: חסד"פ) לקבלת חומרי חקירה. הבקשה כוללת שלושה ראשים: עיון בגליון הרשעותיה הקודמות של המתלוננת לרבות בתיקי החקירה התלויים ועומדים נגדה, עיון ברשימת התלונות שהוגשו על ידי המתלוננת נגד המבקש ונגד אחרים והעתק מתיק המתלוננת בלשכת הרווחה.
  2. בפתח ההחלטה אציין, כי הגם שאני דן בכתב האישום שהוגש נגד המבקש, הסכימו הצדדים כי אדון בבקשה. משנוכחתי כי לא יהיה בכך כדי לפגוע בזכויותיו של המבקש לא ראיתי להעביר את הדיון בבקשה למותב אחר.
  3. נגד המבקש הוגש כתב אישום המאגד מספר אישומים שעניינם אחד; יחסי המבקש עם מי שהייתה בת זוגו משך כחמש שנים - היא המתלוננת.
- באישום הראשון נטען כי ביום 11.4.13 הגיע המבקש לדירת המתלוננת בניגוד לצו הגנה שניתן נגדו ביום 17.2.13 בבית המשפט לענייני משפחה ואיים עליה. בגין אירוע זה הואשם המבקש בעבירות איומים והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם.
- באישום השני נטען, כי ביום 12.4.13 שוחרר המבקש ממעצר בו היה נתון ובמסגרת זו הוטלו עליו מגבלות ובכללן: אי יצירת קשר עם המתלוננת והרחקה מדירתה, חרף זאת, בהזדמנויות רבות, יצר המבקש קשר עם המתלוננת באמצעים שונים הכוללים שיחות טלפון, הודעות במכשיר הטלפון, הודעות בדואר אלקטרוני, שכללו הטרדה ואיומים. בגין מעשים אלה יוחסו למבקש עבירות מרובות של: הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם והפרת הוראה חוקית. כמו כן נטען באישום זה כי בשנת 2012, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, תקף המבקש את בת זוגו בהיותה בדירה באופן שחנק אותה באמצעות ידיו, ירק לפרצופה וכן גידף אותה. בגין מעשים אלה יוחסה למבקש עבירה של תקיפה סתם של בן זוג.

באישום השלישי נטען כי ביום 27.3.13 שהה המבקש מתחת לדירת המתלוננת, בניגוד לצו ההגנה שניתן נגדו ואיים על חברתה של המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה. בגין מעשים אלה יוחסו למבקש עבירות של איומים והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם.

4. הנימוק העיקרי שהועלה על ידי ב"כ המבקש לביסוס הבקשה נוגע בעיקר למהימנותה של המתלוננת. הסניגורית ציינה, כי הואיל והראיה העיקרית בתיק זה הנה עדותה של המתלוננת, הרי קיימת חשיבות לקבלת החומרים המבוקשים.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי החומרים המבוקשים כלל אינם רלוונטיים וכי מנגד לזכות המבקש, זכותה של המתלוננת לפרטיות ויש בקבלת בקשת המבקש כולה או בחלקה כדי לפגוע בפרטיותה.

5. אקדים זאת: הבקשה שהוגשה על ידי המבקש הוגשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, ברם, הבקשה מאגדת בתוכה מספר רכיבים אשר מקומם הנכון אינו בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, אם כי בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ. מכאן, שהבקשה, ככל שהיא מתייחסת לתיק המתלוננת בלשכת הרווחה, מקומה להיות נדון באכסניה של בקשה שתוגש במסגרת סעיף 108 לחסד"פ ולא במסגרת סעיף 74 לחסד"פ.

במספר החלטות, התייחס בית המשפט העליון להבחנה שבין ההליך הננקט בהתאם לסעיף 74 לבין ההליך לפי סעיף 108. בבש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות ([פורסם בנבו], 3.12.08) (להלן: פרשת אל מאמוניה) צוינו דברים אלה:

"... ניתן להצביע מתוך הדברים על שני הבדלים נוספים בין שני ההליכים. נראה כי סעיף 74 לחסד"פ יחול, בהתאם להלכת בג"ץ 9264/04, על חומר שנוגע לליבת העניין הנידון באישום. חומר שכזה אמור להימצא בידי התביעה, ולפיכך אף אם הוא לא נמצא, תוגש הבקשה לעיון בחומר בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ. מנגד, בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ תוגש בנוגע לחומר שאינו ליבו של העניין ולא מצוי בידי התביעה, אם כי בהחלט יכול שמדובר בחומר שיכול להועיל לאחד מהצדדים בהליך, בדרך כלל להגנה אשר מנסה לבקש לעיין בו הגם שאינו מצוי בחומר החקירה".
ראו גם בש"פ 6521/09 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 7.9.09); בש"פ 9081/12 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו] 6.1.13).

נראה כי תיק המתלוננת בלשכת הרווחה, ככל שנמצא תיק כזה, אינו מצוי בליבתו של העניין מושא כתב האישום והוא נועד, לגישת ההגנה, כדי לעמוד על מהימנותה של המתלוננת. לא ברור אם למתלוננת קיים תיק בלשכת הרווחה וב"כ המבקש לא הביאה ולו ראשית ראיה לקיומו של תיק כזה, כך שמתן החלטה בשלב זה יש בה כדי להקדים את המאוחר ולגרום לכך שבית המשפט יתן צווים לגורמים שונים מקום שספק אם קיים אצלם חומר הנוגע למתלוננת. יתר על כך, מלבד טיעון כללי לפיו תיק הרווחה דרוש כדי לעמוד על מהימנותה של המתלוננת, לא פירטה ב"כ המבקש כיצד האמור בתיק הרווחה, יכול לתרום לכך.

6. הבחנה נוספת שהובאה בפרשת אל מאמוניה היא זו הקשורה בשאלה איזה מותב ידון בבקשה, ושם צוין כי בעוד שדרך המלך היא כי בקשה לפי סעיף 74 תידון על ידי המותב שאינו דן בתיק העיקרי, הרי שהכלל הוא, אלא אם יש בדבר כדי לפגוע בזכויותיו של הנאשם, כי בקשה לפי סעיף 108 תידון בפני המותב אשר דן בתיק העיקרי. לכך יש חשיבות בענייננו, שכן המותב שדן בתיק העיקרי יכול לבחון את הבקשה תוך ראיית הרלוונטיות של תיק הרווחה, בזיקה לראיות שיובאו בפניו.

7. אשר לבקשה לעיון בגליון הרישום הפלילי של המתלוננת, לאחר שעיינתי בחומרים הקשורים לכך, אני סבור דין הבקשה להידחות, משלא היה בחומרים שהוצגו לפני רלוונטיות לאישומים מושא הליך זה.

8. מכאן אעבור לדון בבקשה הנוספת של ב"כ המבקש שעניינה רשימת התלונות שהוגשו על ידי המתלוננת נגד המבקש "ואחרים". אקדים ואציין כי לאחר שעיינתי בחומרים הקשורים למבוקש ברכיב זה של הבקשה, אני סבור כי יש לקבל את הבקשה ככל שהיא נוגעת לרשימת התלונות שהוגשו על ידי המתלוננת נגד המבקש בלבד ולדחות את הבקשה ככל שהיא מתייחסת לרשימת התלונות שהוגשו נגד "אחרים".

9. העקרונות הנוגעים לבקשה בה עסקינן נקבעו בפסיקה ענפה של בית המשפט העליון. העקרון הבסיסי ממנו נגזרים השיקולים הרלוונטיים לדיון בסוגיה הנו זכותו היסודית של הנאשם למשפט הוגן. ראו: בש"פ 4157/00, עופר נמרודי נגד מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 625 (2000) (להלן: פרשת נמרודי); בש"פ 3099/08 דוד אברהמי נ' מדינת ישראל, ([פורסם בנבו], (23.2.09) (להלן: פרשת אברהמי). לשם יישום הזכות למשפט הוגן נקבע בפסיקה, כי המבחן הרלוונטי לשאלה אם ב"חומר חקירה" שהנאשם זכאי לעיון בו עסקינן, הנו מבחן הנגיעה של החומר לאישום. ככלל, חומר הנוגע לאישום הוא "חומר חקירה" שהנאשם רשאי לעיון בו, ואין עסקינן בנגיעה ישירה, או ודאית בלבד, אלא די בנגיעה עקיפה ואף מסופקת של ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום. אך מנגד וחרף המבחן הרחב, אין הכוונה למתן אפשרות לעיון בחומר חקירה שהקשר בינו לבין האישום רחוק וקלוש, אין לאפשר "מסע דיג" שמא ימצא בחומרים המבוקשים דבר שיסייע להגנה ואין לאפשר עיון בחומר אשר האפשרות הטמונה בו לסיוע להגנה, הנה ערטילאית. ראו: בג"ץ 233/85, אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4), 124 (1985), בש"פ 9322/99, מסארווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1), 376 (2000); פרשת נמרודי; פרשת אברהמי; בש"פ 4077/06 אדריאן שוורץ נ' מדינת ישראל, ([פורסם בנבו] (12.6.2006); בש"פ 8406/12 אלמוני נגד מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 3.12.2012).

10. בנוסף למבחנים ולשיקולים האמורים, הרי בבוא בית המשפט להחליט בשאלה באם בחומר חקירה עסקינן וכך להתיר את העיון בו, יש לבחון קיומם של שיקולים המצדיקים שלילת זכות העיון או הגבלתה, כגון; שיקולים של חסיון ופגיעה בזכויות צדדים שלישיים. השיקולים המצדיקים שלילתה או הגבלתה של זכות העיון ומידת הרלוונטיות והתרומה של החומר לסיוע בהגנת הנאשם מקיימים מקבילית כוחות: ככל שהרלוונטיות והתרומה של החומר לסיוע בהגנת הנאשם הנן רבות יותר, כך תגבר הנטיה להענקת הזכות לעיון באותו חומר על ידי הכנסתו לגדרי "חומר חקירה".

11. בהיבט המעשי של בחינת הבקשה לעיון בחומר חקירה, נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי ככלל ראוי שבית המשפט הדן בבקשה יעיין בעצמו בחומר על מנת לעמוד על מידת הרלוונטיות שבו ועל ההשפעה על צדדים שלישיים ועל זכויותיהם. ראו: בש"פ 5766/10 אמיר נפע נגד מדינת ישראל ([פורסם בנבו], (2.9.2010)). וכן ראו פרשת אברהמי.

12. בקשת המבקש מתייחסת לרשימת המתעדת את התלונות שהוגשו על ידי המתלוננת נגד המבקש כאשר ב"כ המבקש הגבילה את הבקשה לרשימת התלונות ולא לתיקי המב"ד שנפתחו בעקבות כך. כפי שעולה מתיאור האישומים המיוחסים למבקש, הרי המדובר הוא במסכת שנסבה לכאורה, סביב יחסיו של המבקש עם המתלוננת הנוגעים לעובדת היותם בני זוג בעבר, הנתק שהיה ביחסיהם ואי השלמתו של המבקש עם תוצאה זו. כתב האישום מתאר מעשים של הטרדות, איומים והפרה של צווים שכולם בוצעו בהקשר של יחסי המבקש והמתלוננת וכולם מעשים שהמתלוננת הייתה קורבן להם לכאורה. ברי כי לנוכח זאת יש משמעות לשאלה אם בעבר הגישה המתלוננת תלונות נגד המבקש, באיזה תדירות, באילו מועדים ומה עלה בגורל תלונות אלה. מידע זה הנו חומר חקירה, אשר אפשר ויש בו כדי להביא לסיוע להגנת המבקש.

13. באשר לתלונות שהוגשו נגד "אחרים", איני סבור כי יש לאפשר למבקש עיון ברשימת התלונות שהוגשו על ידי המתלוננת נגד "אחרים". חומר זה כלל אינו מהווה חומר חקירה, שכן אין בין תלונות אשר הוגשו על ידי המתלוננת לבין המקרים משוא האישום- הקשורים כאמור ביחסי בין הזוג, קשר ענייני ולא הובא לידיעתי קשר שכזה. יתר על כן, חשיפת מידע זה יש בה כדי לפגוע בפרטיותה של המתלוננת.

14. סוף דבר: המשיבה תעמיד לרשות ב"כ המבקש את הרשימה המפרטת את התלונות שהוגשו על ידי המתלוננת אשר המבקש הוא הנילון בהן. המבקש אינו רשאי לעיין ברישומים לגבי תלונות אשר הוא אינו הנילון בהן. המזכירות תמציא העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

מעטפה סגורה ובה המסמכים שהוצגו לעיוני הונחה במזכירות הפלילית לשם נטילתה על ידי ב"כ המאשימה. ניתנה היום, ב' תמוז תשע"ג, 10 יוני 2013, בהעדר הצדדים.